

1Jn; 5:4-12.

Győztesek vagytok! Ti, Krisztus-hívó emberek; győztesek vagytok. A világ szerint a fiatal, erős, szép és főleg a gazdag a győztes. De ez nem azon múlik, hogy a világ mit gondol.

Sőt, még azon se múlik, hogy te magad pillanatnyilag hogyan érzed magad. Lehet, sokszor nyomorultul, s bizonytalannal okod is van erre időnként, de az ige mégis azt mondja: Keresztyén testvérem, győztes vagy! Nem a világ a győztes, amely túljár az eszeden, visszaél szereteteddel, amely kifosztott, és megalázott és felemészt. Nem! A győztesek mi vagyunk, akik Jézushoz jövünk gyengeségünkkel, könnyeinkkel, terheinkkel, bűneinkkel. Győztes vagy, mert győzedelmes hited van, mely legyőzi a világot. Mert ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?

Ezen a ponton azonban meg kell állnunk egy kicsit, hogy az ige fényében megvizsgáljuk a hitünket. Mert bármilyen hit nem jó. Az ige világossá teszi, hogy csak a Jézus Krisztusba vetett hit által tarthat az ember a győztesek táborába. Mert aki Jézusban, a Fiúistenben nem hisz, az – ahogy az ige fogalmaz – hazuggá teszi az Istent, mert Isten bizonyosságot tesz Jézusról, mint az Ő Fiáról. Az ilyen Jézus nélküli hit üres vallásoskodás, de nem győzedelmes hit. A győzedelmes hit Jézushoz kapcsoló hit, egész egyszerűen azért, mert Jézus a GYŐZTES! Mi pedig csak akkor vagyunk győztesek, ha hozzá az emberré lett Istenhez tartozunk, aki legyőzte a bűnt. Az a hit győztes, mely A Győzteshez kapcsol. Ezért jó megvizsgálni a hitünket, Jézushoz kapcsolódó-e, vagy csak valami általános. Ha nem vagy még biztos a Jézussal való kapcsolatodban, ha még az istenhitedben nem kristályosodott ki Krisztus központi szerepe; hívjad Őt, s ő biztos örömmel veszi kézbe életedet, és győzedelmessé lesz az életed.

Sokan vitatják, hogy Jézus tényleg ennyire fontos. Úgy gondolják, hogy elég valamiféle „jóisten”, aki megjutalmazza a jókat, s gondoskodik legfőként is rólam. Ad majd egészséget, sikert és gazdagságot. Nos, ennek semmi köze az igazi, győztes hithez. Ez csupán a világi önző gondolkodás vallásos kiadása. Pont ezért van szükség Jézusra, mert csak általa értjük meg egyáltalán, hogy mi a győzelem. S hogy pont Jézusra van szükség, arról pedig tanúskodik a Szentírás szóhasználatával a víz, a vér és a Lélek.

Ez némi magyarázatra szorul, úgyhogy elidőzünk ennél a gondolatnál. Jézus víz által jött el, s a víz tanúskodik róla. Jézus küldetésének kezdetén alámerült a Jordán vízében, megkeresztelkedett. A Szent, a bűntelen alámerült a vízben, melyben sokan igyekeztek szabadulni bűneiktől. Mindenféle bűnös emberek bűnét „vitte a víz”, s Jézus e bűnöket magára vette. Régi emberi bölcsesség az, akinek nem inge, ne vegye magára. Az új emberi bölcsesség meg úgy hangzik, mentsd az irhád, ha inged, akkor se vedd magadra. Jézus győzelme pedig azzal kezdődik, hogy ő magára veszi bűneinket, melyekből egyet sem követett el. A keresztség vize tanúskodott arról, hogy Ő az Isten Báránya, aki magára veszi a világ bűnét. Ez nem emberi tett. Ez nem emberi logika. Ez Isten logikája, a szeretet és erő logikája, ez a Fiúisten tette. Ezáltal kezdte meg harcát értünk a bűn ellen, erről tanúskodik a víz. Fontos tanúság, de nem állt meg ennyiben a dolog. Ha itt megállt volna, akkor félbeszakadt, beteljesületlen lett volna a küldetés, akkor elmaradt volna a győzelem.

De a küldetés beteljesedett, erről tanúskodik a vér. Mert Jézus nemcsak víz által, hanem víz és vér által jött el. A vízzel kezdődött a küldetés, s vérrel pedig beteljesedett. A győzelmet nem adják olcsón. A győzelem áldozattal jár. Jézus pedig vállalta értünk az áldozatot. Isten lejött a földre Jézusban, hogy szenvedjen értünk. Mennyire más ez, mint az emberi képzelet szülte mítoszok, ahol az istenek szórakozni, élvezkedni jönnek a földre, vagy legjobb esetben, hogy tanítsanak, esetleg lopott tüzet hozzanak ajándékba. Jézus nem valami lopott dolgot hozott. Ő, a szent, saját magát hozta áldozatul értünk ajándékba. Ő a kereszten saját testét, utolsó csepp vérét is nekünk ajándékozta. Földre hulló vére nem csak azt mutatta meg, hogy az emberi szenvedés minden formájában közösséget vállal velünk, hanem az élet italává is lett minden hívő számára. Jézus kiontott vére tanúskodik arról, hogy Isten szeretete tényleg nem ismer határokat. E vér tanúskodik arról, hogy Jézusban ez a szerető Isten lakik. E vér tanúskodik arról, hogy Isten bűneink ellenére szeret, s kész minden bűnt megbocsátani. A gonosz jól kifundálta, hogy hogyan támaszthat átléphetetlen szakadékot a Teremő és a szeretett teremtmény között. Mert a bűn csakugyan átléphetetlen szakadék a szent és a bűnös között. Jézus pedig a kereszten megmutatta, hogy Isten átlépi az átléphetetlen szakadékot szeretetével. Isten szeretete odáig megy, hogy a szent, aki nem ismert bűnt, bűnné lett értünk, hogy mi Isten előtt igazak lehessünk. (vö. 2Kor; 5:21). Erről tanúskodik a vér. Ez az, ami áthúzta a gonosz tervét, ami meghaladta a gonosz fantáziáját, hogy létezik ekkora szeretet. Kicsit hasonló ez ahhoz, mintha az ember látna egy nagyon gusztustalan, gennyes, véres, mocskos cafatos sebet, amitől már messziről felfordul a gyomra. Egy esetben mégis kész lenne hozzáérni, kitisztítani, legjobb tudása szerint ellátni, ha a gyermekén lenne ez a seb. Isten Jézusban lejött, hogy ellássa a mi lelkünk gusztustalan sebet, amit a bűn okozott rajtunk. Erről tanúskodik a vér, Jézus kiontott vére.

És tanúskodik a Lélek is Jézus mellett. A Lélek, mely leszállt Jézusra keresztelkedésekor látható módon, mint egy galamb, s mely Lélek megelevenítette a sírban Jézus halott testét. Jézus legyőzte a bűnt s a halált, s erről tanúskodik a Lélek, mely kiáradt az apostolokra és minden hívőre, s készítette a hívőket, s készíti ma is a bizonyágtételre. Így hívő eleink és általunk is tanúskodik a Lélek Jézusról, a győztes Úrról, aki megosztja győzelmét azokkal, akik hisznek benne.

S ez a győzelem nem az, amit a világ ért a győzelem alatt. Ez nem az, hogy letaposol másokat, s végül dúsgazdag leszel. Nem ez a győzelem, mert ez a harc nem ezért folyik. A győzelem az, hogy tudsz megbocsátani, egyszerű körülmények között is tudsz hálát adni, a betegség fájdalmai között is tudsz lelki békét találni, s Jézustól és Jézus által megtanulsz szeretni. Ha ez sikerül, EZ A GYŐZELEM. A szeretet a győzelem a világ felett, s kinek sikerülhet ez, ha nem annak, aki Jézusban hisz? S ha benne hiszel, győztes vagy, aki a halál feletti győzelemből is részesülsz, s meg kapod végül az élet koronáját, amit megígért az Isten az őt szeretőknek (Jk; 1:12).

Ebbe a győzelembe kapcsol be minket a tanúskodó víz, vér és Lélek. Mert e győzelem kezdete a mi életünkben a keresztség, mely által Jézus magára veszi a rólunk lemosott bűnöket. Életünk a keresztségben fonódik össze Jézusával. A keresztség (a ref. Gyakorlatban a konfirmációval kiegészülve) fejezi ki, közünk van hozzá, igényeljük az ő közösségét és

bűnbocsánatát. Ezért mondja Jézus: „Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni”, és ezért hirdetik az apostolok, „térjete meg, és keresztelkedjete meg”. Mert a kereszttség vize a tanú, Jézushoz tartozunk. A kereszttség tehát nem egy kihagyható lépés az örökéletre vezető úton, hanem a kezdő állomás. Miért ennyire fontos ez? Nem lehetne ezt másképp? S mi van, ha valaki hisz, de nem keresztelkedik meg? – Hát az, hogy nem engedelmesskedett az Istennek, s ez nem egy jó jel. Egyébként biztos lehetne másképp is, de ez Isten akarata, hogy a kereszttség vize legyen a tanú és jel. Hogy miért pont ezt akarja Isten? Nem tudom. De hiszem, hogy jó neki engedelmesskedni.

De a keresztstéggel nálunk sem állhat meg a dolog, mert ha megáll, akkor elmarad a győzelem. A víz után kell a vér tanúsága is. Ezt az úrvacsora szentsége fejezi ki. Az úrvacsora fejezi ki azt a folyamatos küzdelmet, amit bűneink ellen folytatunk, miközben tanulunk járni a szeretet útján. Ez a küzdelem részünkről is áldozatokat követel, ó-emberünk, önző természetünk, „nagyon jogos” haragunk, lustaságunk, stb. feláldozását. De az úrvacsora annak megvallása, hogy csak Jézus áldozatától várjuk a győzelmet. Jézus büntől megtisztító, bocsánatot szerző vére tanúsítja tehát, hogy nem bizakodtunk el, hanem folyamatosan nála keressük a segítséget, benne látjuk győzelmünk zálogát.

S kell végül, ha a győzelemben részesülni akarunk, a Lélek tanúsága is. A Lélek mindent megvizsgál, egy helyütt azt olvassuk, hogy még Isten mélységeit is (1Kor; 2:10). Megvizsgálja a mi szertartásainknak, keresztstégünknak, konfirmációnknak, úrvacsoráinknak, istentiszteletünknak az őszinteségét is. És megvizsgálja hitünket is. S ha azt találja szívében, hogy minden botladozásunk, nyomorúságunk közepette és ellenére is szeretjük Jézust, s hisszük, hogy ő a mi megváltónk, az élő Isten Fia, akkor valóságosan is odakapcsol minket a Lélek a Jézushoz. S győzelemre vezet minket, s teljessé lesz életünkben a diadal, a szeretet győzelme, s a halál után is megelevenít minket, győztesek leszünk a halál felett, mert megkapjuk az élet koronáját. Ámen.

- a) Kinek van az ige alapján esélye a győzelemre?
 - b) Hol derül ki az igéből, hogy Jézust nem tekinthetjük egyszerű embernek, s hogy fontos Jézusban hinni?
 - c) Kik tanúskodnak Jézus mellett az ige alapján? Mit szimbolizálnak ezek? (Igemagyarázat segít)
 - d) Keressük ki igemagyarázatban szereplő igei hivatkozásokat! Ismertétek ezeket az igéket?
1. Győztesnek, az élet nyertesének érzed magad? Inkább a világ vagy az ige szóhasználatával érted a győztes szót?
 2. Mennyire fontos Jézus a hitedben? Kísért téged a negyedik bekezdésben leírt vallásosság?
 3. A szertartások (kereszttség, konfirmáció, úrvacsora) jelentőségét segített megérteni az igemagyarázat? Hogyan tudnád most megfogalmazni jelentőségüket? Esetleg másképp látod most ezeket, mint korábban?
 4. Jézusban a szent Isten átlépte a bűn szakadékát, hogy a mi lelkünkön gyógyítsa a bűn ütötte mocskos sebet. Szoktál rácsodálkozni erre a szeretetre, vagy olyan magától értetődőnek veszed, hogy Isten szeret téged?
 5. Általad tanúskodhat-e a Lélek? Szavaid és tetteid bizonyosságot tesznek Jézusról, a szeretet győzelméről?